

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Вознюка Олега Дмитровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзаців шостого, сьомого пункту 3, абзаців шостого, сьомого підпункту 2 пункту 42 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII, частини двадцятої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII

м. Київ
10 вересня 2018 року
№ 271-2(II)/2018

Справа № 3-313/2018(4238/18)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого, доповідача,
Лемака Василя Васильовича,
Тупицького Олександра Миколайовича,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Вознюка Олега Дмитровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзаців шостого, сьомого пункту 3, абзаців шостого, сьомого підпункту 2 пункту 42 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 6, ст. 40), частини двадцятої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“

від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2–3, ст. 12) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Сліденка І.Д. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Вознюк Олег Дмитрович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), абзаци шостий, сьомий пункту 3, абзаци шостий, сьомий підпункту 2 пункту 42 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (далі – Закон № 76), частину двадцять статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами (далі – Закон № 1697), згідно з якими умови та порядок перерахунку призначених пенсій працівникам прокуратури визначаються Кабінетом Міністрів України.

На думку Вознюка О.Д., абзаци шостий, сьомий пункту 3 розділу I Закону № 76 не відповідають статті 1, частині другій статті 3, частині другій статті 6, статті 8, частині другій статті 19, статті 21, частинам другій, третій статті 22, частині першій статті 24, частинам першій, третій статті 46, частині першій статті 64, пункту 14 частини першої статті 92, частині другій статті 131¹ Конституції України.

Автор клопотання вважає, що оспорювані положення Закону № 76 та Закону № 1697 в частині визначення Кабінетом Міністрів України умов та порядку перерахунку призначених пенсій працівникам прокуратури є такими, що фактично скасовують право на перерахунок призначених їм пенсій та звужують зміст та обсяг існуючих прав і свобод.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Конституційний Суд України розглядає питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) чинних актів (їх окремих положень) (частина перша статті 8 Закону України „Про Конституційний Суд України“).

Автор клопотання порушує питання про визнання неконституційними абзаців шостого, сьомого пункту 3 розділу I Закону № 76, згідно з якими частину вісімнадцяту статті 50¹ Закону України „Про прокуратуру“ від 5 листопада 1991 року № 1789–XII зі змінами викладено в новій редакції, тобто фактично оспорує конституційність вказаної статті у редакції Закону № 76, яка втратила чинність відповідно до підпункту 1 пункту 3 розділу XII „Прикінцеві положення“ Закону № 1697.

Таким чином, є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України.

2.2. Згідно з Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної

скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (частина четверта статті 77).

Цитуючи окремі положення Конституції України, нормативно-правових актів, юридичні позиції Конституційного Суду України, Вознюк О.Д. не вказав, у чому полягає зв'язок між абзацами шостим, сьомим пункту 3, абзацами шостим, сьомим підпункту 2 пункту 42 розділу I Закону № 76, частиною двадцятою статті 86 Закону № 1697 та статтею 1, частиною другою статті 3, частиною другою статті 6, статтею 8, частиною другою статті 19, статтею 21, частинами другою, третьою статті 22, частиною першою статті 24, частинами першою, третьою статті 46, частиною першою статті 64, пунктом 14 частини першої статті 92, частиною другою статті 131¹ Конституції України, а також не навів логічних аргументів щодо того, яким чином зазначені норми Закону № 76 та Закону № 1697 зумовили звуження змісту та обсягу соціальних гарантій працівників прокуратури в аспекті перерахунку призначених їм пенсій, чим не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Відсутність зв'язку між оспорюваними положеннями Закону № 76 і Закону № 1697 та відповідними положеннями Конституції України дозволяє стверджувати, що конституційна скарга Вознюка О.Д. є очевидно необґрунтованою.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Вознюка Олега Дмитровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзаців шостого, сьомого пункту 3, абзаців шостого, сьомого підпункту 2 пункту 42 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII, частини двадцятої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами на підставі пунктів 4, 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги; втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**